

Siła w tradycji
- filmy

„Katyń”

Polski film wojenny (dramat historyczny) z 2007 roku w reżyserii Andrzeja Wajdy, który przedstawia zbrodnię katyńską. Uroczysta premiera filmu odbyła się 17 września 2007 w Warszawie, w rocznicę agresji sowieckiej na Polskę w 1939 roku.

Reżyser

- Andrzej Wajda – polski reżyser filmowy i teatralny. Jego twórczość nawiązywała do polskiego symbolizmu, była próbą rozrachunku z mitami polskiej świadomości narodowej. Wajda był wielokrotnie nagradzany, między innymi w 2000 roku otrzymał Nagrodę Akademii Filmowej (Oscara) za całokształt twórczości.

Fabula

- Film przedstawia zbrodnię katyńską z dwóch perspektyw: kobiet, oczekujących na powrót swoich mężów, synów i ojców oraz z perspektywy samych internowanych w 1939 przez sowietów oficerów Wojska Polskiego, którzy nie tracąc nadziei, do końca wierzą w uwolnienie i szczęśliwy powrót do domu.

Fabula

- Poznajemy losy rotmistrza Andrzeja, porucznika Jerzego, generała dywizji oraz porucznika pilota. Wszyscy, prócz Jerzego zginą w lesie katyńskim. Jerzy po latach odnajduje się w szaragach Ludowego Wojska Polskiego, ale dręczony wyrzutami sumienia popełnia samobójstwo.

Fabula

Drugi wątek to historia kobiet, które czekają na powrót mężczyzn do domu – żona rotmistrza Anna, matka rotmistrza Maria, żona generała Róża oraz dwie siostry porucznika pilota – Agnieszka i Irena. Po wojnie kobiety starają się walczyć z fałszem władzy komunistycznej i do końca mają wiarę w powrót mężczyzn do domu.

Scena z filmu - Paweł Małaszyński jako porucznik Piotr Baszkowski.

Scena z filmu. Rotmistrz do końca dawał nadzieję swoim żołnierzom.
Zginął wraz z nimi w lesie katyńskim.

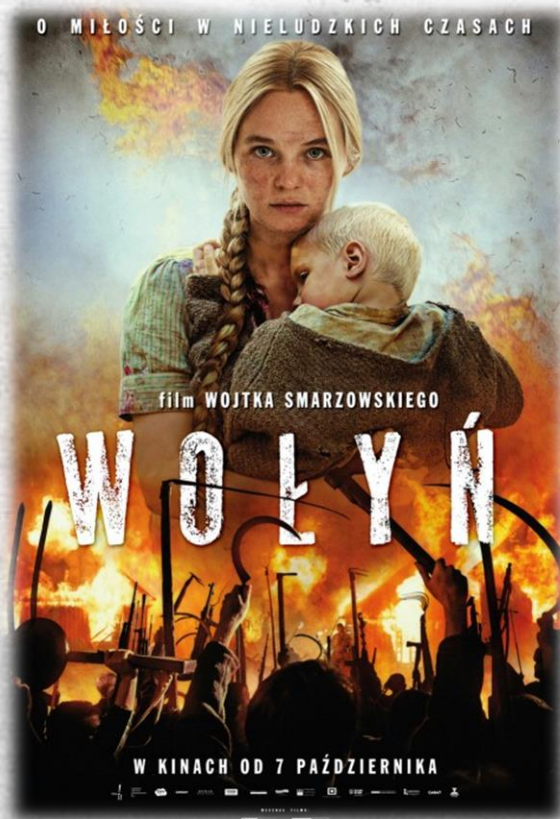
Kadr z filmu „Katyn” w reżyserii Andrzeja Wajdy.

Nasza opinia

Film przedstawia historię mordu katyńskiego. Przekazuje prawdę, którą z premedytacją skrywano kilkadziesiąt lat i którą na dobrą sprawę do dziś nie do końca wyjaśniono. Film oddaje cześć zamordowanym i ich rodzinom. Film wywołuje wiele przykrych uczuć i nawet doprowadza do łez. Podczas oglądania filmu wzruszyła nas scena, w której polscy żołnierze zaczynają śpiewać kolędy w miejscu kaźni. Warto obejrzeć ten film.

„Wołyń”

Polski dramat wojenny z 2016 roku w reżyserii Wojciecha Smarzowskiego, którego scenariusz powstał na podstawie opowiadań Stanisława Srokowskiego oraz wspomnień świadków rzezi wołyńskiej w latach 1943–1944.

Reżyser

- Wojciech Smarzowski – polski reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta, operator filmowy.

Fabula

Akcja filmu rozpoczyna się wiosną 1939 roku w małej wiosce zamieszkałej przez Ukraińców, Polaków i Żydów. Zosia Głowacka ma 17 lat i jest zakochana w swoim rówieśniku, Ukraińcu Petrze. Ojciec postanawia jednak wydać ją za bogatego polskiego gospodarza Macieja Skibę. Wkrótce wybucha wojna i dotychczasowe życie wioski odmienia najpierw okupacja sowiecka, a później niemiecki atak na ZSRR.

Fabula

- Zosia staje się świadkiem, a następnie uczestniczką tragicznych wydarzeń wywołanych wzrastającą falą ukraińskiego nacjonalizmu. Niemcy mordują Żydów, następnie Ukraińcy Polaków. Polacy w odwecie mordują Ukraińców. Zosia jest świadkiem zabójstw z zemsty i porachunków sąsiedzkich. Reżyser ukazał również Polaków pomagających Żydom i Ukraińców ratujących Polaków.

Scena z filmu, na zdjęciu Michalina Łabacz jako Zosia

Nasza opinia

Reżyser starał się pokazać dramat tamtych dni, nie pomijając trudnych scen ukazujących rozlew krwi. Według nas właśnie te sceny były zbyt kontrowersyjne (czasami niesmaczne), ale mimo to nie można oderwać się od tej historii. Najciekawsze w filmie było to, że opowiedzianą historię przedstawiono z perspektywy kobiety, która patrzy i bierze udział w wydarzeniach i musi zadbać o bezpieczeństwo swoje i swojej rodziny.

„Miasto 44”

- Polski film wojenny w reżyserii Jana Komasy, którego premiera miała miejsce 19 września 2014 roku.

Reżyser

- **Jan Komasa**
(ur. 28.10.1981
w Poznaniu) – polski
reżyser i scenarzysta
filmowy

Fabula

- Film „Miasto 44” to opowieść o młodych Polakach, którym przyszło wchodzić w dorosłość w okrutnych realiach okupacji. Stefan pod wpływem koleżanki z sąsiedniej kamienicy, Kamy, wstępuje do Armii Krajowej. Tam poznaje Biedronkę, w której się zakochuje. Wkrótce do Warszawy zbliża się Armia Czerwona. W mieście wybucha powstanie.

Nasza ocena

Film pokazuje trud powstania warszawskiego, młodych ludzi, którzy giną za ojczyznę. Na ekranie często widać zwłoki lub rannych. Nie oszczędzono przy tym szczegółów z najciemniejszej karty Powstania Warszawskiego, tj. niewiarygodnego cierpienia ludności cywilnej. Zauważyliśmy, że w filmie nawiązano do wielu autentycznych wydarzeń z powstania. Niestety ogólną ocenę filmu zaniżają wręcz na siłę wpychane efekty specjalne.

„Karbala”

- Polski dramat wojenny z 2015 roku w reżyserii Krzysztofa Łukaszewicza przedstawiający autentyczne wydarzenia z szyickiej rebelii w Iraku w 2004 roku. Premiera filmu odbyła się 11 września 2015 r.

Krótko o reżyserze

- **Krzysztof Łukaszewicz** – polski reżyser filmowy, scenarzysta. Członek Polskiej Akademii Filmowej

Fabula

- 2004 rok, środek wojny w Zatoce Perskiej. Zaczyna się ważne muzułmańskie święto Aszura. Bojówki Al-Kaidy i As-Sadry atakują miejscowy ratusz City Hall – siedzibę lojalnych władz i policji, w którym przetrzymywani są też aresztowani terroryści. Ich kolejne wściekłe ataki odpiera osiemdziesięciu polskich i bułgarskich żołnierzy, którzy mają zapasy jedzenia oraz broni jedynie na 24 godziny walk.

Fabula

- Tracą kontakt z bazą, nie wiadomo, kiedy dotrze wsparcie. Wystrzeliliwszy niemal całą amunicję, na racjach głodowych, zabijają ponad stu napastników, nie tracąc ani jednego żołnierza. Wygrywają największą polską bitwę od czasów II wojny światowej.

MEAL, READY-TO-EAT, INDIVIDUAL
DO NOT REOPEN HANDLE WHEN FROZEN
(C) 2000-2001 (Fahrenheit or Celsius)

DATE PREPARED

REMARKS

Nasza opinia

Obraz jest przede wszystkim bardzo wiarygodny. Bohaterowie podkreślają, że są na misji głównie po to, by mieć z czego spłacać kredyty.

Karbala to całkiem dobry film wojenny. Jego autentyczność podkreśla to, że jest on oparty na faktach. Bardzo podobało nam się ukazanie postaci żołnierzy, którzy nie zostali w żaden sposób przekoloryzowani, ich zachowania i motywy nie były jednoznaczne.

Dziękujemy za uwagę

Julia Jenda, Michał Jakubowski,
Agata Bartenowska, Mikołaj Lewicki